Split PDF Splitter

terdictū vnde vi q̄ ē recupāde hoc agit̃ ut q̄ oliʒ poſſedit ⁊ fuit expulſus de poſ. reportat̃ q̄ iterdictū vñ vi oppugnat pñtē poſ. i. violentū poſ. ꝯ quē dʒ ferri ſnīa. Jtē qōdā ē iterdictū poſ. r̃tinēde. vt iterdcm̄ vti poſ. ⁊ h° ñ oppugnat poſ. ſʒ eū tuet̃. Jſta ſūt pricipia ō qb⁹ ſūt iteriecta. l. i. ⁊ ij. ⁊ iſt. e. §. i. ⁊. §. r̃cupand ⁊ i. §. hodie. ⁊ i. §. r̃tinēde. q̄ꝛ iſta ſūt pricipia. Ueīo ad. l. difficilē i tex. ⁊ i appatu. Jtē p̄mitte ad euidētiā m̄ae ſʒ. l. q̄ iterdcm̄ retinēde poſ. ordiat̃ ad petitoriū hoc mō q̄ ſuccumbens in poſ. debet eſſe poſtea actoꝛ ſi illū vult ipedir̃. vñ ſi ꝯtētio ē ō poſ. retinēda iter te ⁊ me. q̄ꝛ tu dicis te poſſider̃ ego dico me poſſidere ⁊ iudex ꝓnūciat ꝯ me declarās q̄ tu poſſideaſ ⁊ mādat q̄ tibi vim nō faciā i poſſeſſione. ſi volo ꝯſequi p aliā viā poſſeſſiōis effectū ꝓponā ꝯ te rei vēdi. ff. de acq. poſ. l. exitus. ā. de rei vē. l. ordiarij nā finis poſſeſſorij ē pricipiū petitorij h° ꝯſiderās impatoꝛ prio tractat ō poſſeſſorio. l. de interdicto vti poſ. Secūdo ſubiūgit de petitorio ſ̄a ibi ſatiſdat. ⁊. h. d. hec. l. Jnterdicto vti poſ. ille ē i poſ. tuēdus q̄ poſſidet nō vi nō clā nō p̄cario ab aduerſario hoc primo itētato petitorio ſi ñ ſatiſdat̃ poſſeſſio i agētē trāſſert̃ hoc vltio. Caſus pōit̃ dr̃ prio q̄ ipatoꝛ reſpōdeat duob⁹ q̄rētib⁹. Alio mō q̄ vni q̄rēti ⁊ iſte ſecūd⁹ ſubdiuidit̃ i duos q̄ꝛ vno mō q̄ vni q̄rēti rñ. i pl̄i cā honoris. Alio mō q̄ iſtō pl̄re nō ponat̃ hic ſignificatiue ſed mālr̄ ponet̃ ſic. p ut loqt̃ duob⁹ iterrogātib⁹. i. duo poſſidēt quēdaʒ fūdū i cui⁹ poſ. inqetant̃ a titio q̄ uerūt ad impatorē. poſſidem⁹ talē fūdū titi⁹ inqetat nos i poſ. ⁊ turbat nō ſinit nos pacifice poſſidere q̄ꝛ dū aram⁹ impedit nos ⁊ ſemiare nō p̄mittit nec fruct⁹ pcipe q̄rit̃ qd nobis ē agēdū rñdet q̄ꝛ dētis ꝓponere ꝯ turbātē iterdictū vti poſ. ⁊ hoc ꝯſtito qō vos poſſidatis ſi nō poſſidetis ab aduerſario vi clā vel p̄cario obtinebitis i iterdicto ⁊ ꝓnūciabit vos i poſſeſſione tuēdos ⁊ nō inqetādos. ⁊ ꝓhibebit iudex viʒ fieri vobis ⁊ i hoc aduerſariū ꝯdēnabit iſtat iſte adūſari⁹ q̄ ſuccūbit vidēs ⁊ aſſerēs ſe eē dñʒ agit ꝯtra nos rei vē. q̄ꝛ finis poſſeſſorij retinēde initiū ē petitorij petēs ſe dñm declarari ⁊ poſ. ſibi reſtitui qūo dʒ i iſto petitorio ꝓcedi q̄ ſūt i ptes iudicis i principio hui⁹ ꝓceſſ⁹ rñ. q̄ illi q̄ obtinerūt i vti poſ. ⁊ ſūt poſ. rei vē. ꝯuēti tenēt̃ ſatiſdare de iudicio ſiſti ⁊ iudicato ſoluēdo q̄ ſi nō faciāt dʒ trāſferri poſ. in petitorē. ⁊ hoc mō ſ̄uabat̃ forma ppetui edicti. h. d. Altero. i. a tertio ꝯ quē agebat̃ ſ̄m iſtā lec. ac ſatis Jſta ē ſ̄a pars i qua de petitorio dat̃ forma q̄ ē vt l' ſatiſdet̃ vel poſ. i agētē trāſferat̃. Scdo mō legit̃ q̄ vni poſſidēti rñdeat. Caſus ē tal' ego reuera ſuʒ i poſ. fūdi botriāi qdā adūſari⁹ me⁹ aſſerit ſe poſſidere facit mihi ꝯtrouſiā poſ. ñ ſinit me arare. ⁊c. qualr̄ ē ꝓcedēdū rñō. Jntenta iterdcm̄ vti poſ. cui⁹ vt⁹ ē q̄ illi q̄ ñ poſſidēt vi vel clā l' p̄cario obēt obtiere in iſto iterdcō ⁊ rectoꝛ ꝓuicie vi ꝓhibebit fieri ⁊c. videāus q̄liteꝛ lec. variant̃. ⁊ r̃citādo appatū p ordinē ex iſtis collige notabilia ſuppoſito q̄ loquat̃ duob⁹ poſſidētib⁹ ē hoc no. q̄ duo pñt eādē rē poſſidere. Scdo no. q̄ iterdcō vti poſ. vincit poſſeſſoꝛ ſʒ ñ oīs poſſeſ. ſʒ q̄ poſſidet nō vi. nō claʒ vel p̄cario ñ ab adūſario. Tertio q̄ i iterdicto uti poſ. q̄ñqʒ vicit ēt iniuſtus poſſeſſoꝛ dūmō ñ ſit iniuſtus quo ad aduerſariū ſi poſſideo a titio vi clam vel p̄cario ⁊ ſeyus me inqetat ⁊ ago ꝯ ſeyum iterdicto. uti poſ. uinco ⁊ ſi agerē ꝯ titiū ſuccūberē nā i excep. iur. tertij ñ pōt opponi p eū q̄ ñ hʒ hoc i⁹ vñ pōe expuli titiū de poſ. ⁊ ſic vi poſſideo a titio ſey⁹ turbat me i iſta poſſeſſione agam vti poſ. ꝯ ſeyū ⁊ vincam. Pone etiā p̄cario titius ꝯceſſit mihi p̄cario poſſidere ciuilr̄ ⁊ nālr̄ rē ſuā ſi titius me turbat ñ habeo vti poſ. q̄ꝛ ab ipō poſſideo p̄cario ſed ſi ſey⁹ me turbat agerē iterdicto vti poſſidetis ⁊ uincerē nā eo ipō qō poſſideo pl⁹ iur̃ hēo. Pōe clā titi⁹ poſſidet fundū nālr̄ ⁊ ciuiliter iuit bononiā iſte ciuiliter poſ. retinet animo. corpore nō retinet q̄ ē natural' terti⁹ igreſſus ē clā ſuſpicās ſe poſſe repelli iſtū fūdū poſſidet clā a titio nūc ciuili poſ. ⁊ pri⁹ nāli venit ſey⁹ ⁊ turbat hūc clādeſtinū poſſeſ. iſte pōt agere ꝯ ſeiū iterdicto vti poſ. ⁊ vincet. q̄ꝛ lʒ clā poſſideat a titio. nō tñ clā poſſidet ab iſto ſeyo iquietāte. Uenio ad appatū. l. iſta p̄ſupponit duos poſſidere inſolidū. ꝯ. l. cauet̃ q̄ duo iſolidū poſſidere nō pñt. ff. de precario. l. duo de acq. poſ. l. iij. §. ex ꝯrio de quo iſta rō reddit̃ rō pria eſt nāe ipoſſibilitas. ſ̄a rō iuris diſpoſitio. tertia reductio ad abſurdū. prima q̄ꝛ ipoſſibile ē q̄ vbi ego ſedeo tu ſedeas. ⁊c. ergo ipoſſibile ē q̄ nālr̄ ſiue corporalr̄ pl'res poſſideāt inſolidū. Jſta ē rō tex. i. §. ex ꝯrio. Secūda rō q̄ꝛ ſi duo pñt iſolidū poſſidere ergo duo iſolidū poſſēt vſucape ⁊ ſic eſſem⁹ duo dñi inſolidū. Nā ꝯcurſu pſonaꝝ neceſſario fiunt ptes dñoꝝ. tertia rō dato q̄ plures iſolidū poſſideāt. tamē effect⁹ poſ. ſit acqſitio fructuū ſeq̄ret̃ q̄ plures acqrerent fructus iſolidū eiuſdē poſ. cōſequenſ falſū ergo ⁊ ātecedēs. Tu dicis ꝯ ergo male glo. dic̄ breuiter ⁊ pone caſū iter ꝓprietariū ⁊ fructuarium ff. e. l. ſi. q. d. Aduerte q̄dā ſunt poſ. ſubordinate ª q̄dā ſūt oppoſite. Prie ſūt ille quādo vn⁹ poſſidet tāq̄ʒ ſupioꝛ alter tāq̄ʒ ſub illo ſicut in ꝓprietario ⁊ fructuario vel emphit. Ego ꝓprietarius huius domu⁹ ꝯſtitui tibi vſuf. i iſta domo poſſeſſio tua ſubordinat̃ mee eodē iure poſſidem⁹. q̄ꝛ ego ciuilr̄ tāq̄ʒ ꝓprietarius. tu naturalr̄ tāq̄ʒ fructuari⁹ ergo duo nō poſſūt iſolidū poſſidere veꝝ ē q̄ndo reſultat oi mō aliqd iuri ꝯrriū vel nāliter ipoſſibile vt ſi duo dicerent ſe inſolidū poſſidere eodem iure vt duo ꝓprietarij vel duo vſufructuarij q̄ dico i vſufructuario idē i vſuario. vt. l. ſi ff. e. Jdē ē in ꝓprietario ⁊ ēphiteota ſi hēo i ēphiteoſim reʒ ab eccleſia. eccleſia hʒ ciuilē poſſeſſiōm iſolidū ⁊ ego nālem iſolidū diuerſo iure. Jdē i feudo ſp hēns ꝓprietatē habet ciuilē poſ. q̄ correſpōdet ꝓprietati vel aliter dicit glo. q̄ cū duo dicūt ſe poſſidere ē eligēdū q̄ dicebāt ſe poſſidere ꝓ pte idiuiſa quādoqʒ duo dicūt ſe poſſidere ꝓ diuiſo hic ñ poſſidēt duo q̄ꝛ res diuiſe ſūt due res. l. caius. §. ſi. de le. ij. ⁊ ita i domo diuiſa p pietes. Jlli ſūt plures i poſſeſſiōe q̄ poſſident ꝓ diuiſo q̄ꝛ i quolibet ceſpite qlibet hʒ poſſeſ. ō le. ij. meui⁹. §. duoꝝ portio idiuiſa ē q̄ nō pt ad oculū demōſtrari. ⁊ tūc ſūt ꝯpoſſeſſores. ſecus vbi res ē diuiſa. Jtem gl. timore eiuſdē ꝯrij deſcēdit ad aliā lec. dicēs vel dic q̄ loqt̃ vni poſ. tm̄ q̄ iſolidū poſſidebat. Sed ꝯ op. q̄ꝛ tex. hic dicit poſſidetis rñdeo q̄ loqtur i pl̄i rōne honoris. dic̄ glo. in. l. i. in pri. ff. de ſupfic. hoc nō ē veꝝ qm̄ impatoꝛ vel papa loquēdo i reſcriptis nūq̄ʒ loquūt̃ in pl̄. Alia rñſio q̄ illa v̄ba ponūtur mālīter. i. recitatiue. i. p iterdictū q̄ erit vti poſ. ita erit ñ āt ponūt̃ ſignificatiue. Jtē gl. ꝓcedit ad ꝯſtruēdū tex. Nā i quacūqʒ pte ē tex. difficilis ē ꝯſtruend⁹ vt. l. planci⁹. de au. ⁊ arg. leg.

Jtē op. hic. dr̃ q̄ iterdcm̄ ponit̃ ꝓ fūdo ⁊ ſic dat itelligere q̄ nō ponitur niſi ꝓ re imobili. Unde vr̃ ob. ſi. vtrobi. l. i. vbi dr̃ ō poſ. rei mobil'. rñdeo conſidera duo ſunt iterdcā. l'. vti poſ. ⁊ hoc pricipaliteꝛ ꝓ re imobili res mobiles nō veniūt niſi i ꝯñtiā. Aliud vocatur vtrobi ⁊ illō proponitur pro tuēda poſ. rerū mobiliū. ⁊ de iſto ibi ⁊ iō glo. exponit vti. i. ſic ⁊c. ⁊ exponit ēt utrobi. i. apō ⁊c. Uenio ad ſ̄am

Quando duo poſſident

a ¶ Subordinate. vide .j. e. l. i vi. co.